

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2008-2009

18 november 2008

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, JEUGD, SPORT EN MEDIA

INHOUD

Interpellatie van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het rapport van het Rekenhof betreffende de onkostennota's van de openbare omroep VRT en het ontbreken van regelgeving ter zake

Interpellatie van de heer Werner Marginet tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de bevindingen van het Rekenhof aangaande de weinig transparante regels inzake onkostennota's bij de VRT en de gevolgen die hieraan gegeven moeten worden

Interpellatie van de heer Carl Decaluwe tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het rapport van het Rekenhof met betrekking tot de onkostennota's bij de VRT

Voorzitter: de heer Dany Vandenbossche

Interpellatie van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het rapport van het Rekenhof betreffende de onkostennota's van de openbare omroep VRT en het ontbreken van regelgeving ter zake

Interpellatie van de heer Werner Marginet tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de bevindingen van het Rekenhof aangaande de weinig transparante regels inzake onkostennota's bij de VRT en de gevolgen die hieraan gegeven moeten worden

Interpellatie van de heer Carl Decaluwe tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het rapport van het Rekenhof met betrekking tot de onkostennota's bij de VRT

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, wat dit dossier betreft, heb ik de voorbije dagen vaak een gevoel van plaatsvervangende schaamte gehad. Laat me duidelijk zijn: het gaat me niet om de bonnetjes van Bettina Geysen. Zij heeft haar conclusies getrokken aan de hand van twee verhalen. Het is niet aan mij om het daar voort over te hebben. Ik vind dat het ene niets te maken heeft met het andere. Eigenlijk is mijn opmerking daarover dat het te veel eer is ervan uit te gaan dat ze een of andere hoofdvoegel is geweest in deze kwestie. Mijnheer Vandenbossche, ik ben ook niet geïnteresseerd in de slaap- en eetgewoonten van de VRT-mensen, wat hier altijd wat lacherig wordt gesteld. Daarover gaat het niet.

De heer Dany Vandenbossche: Ik baseer me op artikels in een blad waarvan ik me afvraag of het nu een kwaliteitsblad is of de volgende Blik. Er zijn genoeg artikels geweest over die eet-, slaap- en drinkgewoonten van de directie. De interpellaties zijn daarop gevolgd.

De heer Jurgen Verstrepen: Dit was al langer gaande. Dat weet u ook.

Met de interpellatie die ik heb ingediend, wil ik zoeken naar een antwoord op de vraag hoe het in godsnaam mogelijk is dat een kader ontbreekt op het hoogste niveau van het VRT-management, en hoe het mogelijk is dat belastinggeld wegvloeit uit de budgetten, voor persoonlijk vertier. De VRT is een overheidsinstelling. Dat is niet nieuw. In de meeste Vlaamse overheidsinstellingen bestaan er codes en regels voor het onkostengebruik van management en directie. Voor ons politici is alles overgeregeld. Wij moeten aan allerlei deontologische codes voldoen en voorbeeldfuncties vervullen, anders worden we publiekelijk gekruisigd. We stellen dan vast dat een Vlaamse overheidsinstelling als de VRT op het hoogste niveau kan worden omgevormd tot een pretpark van kaviaar, suites, luxe wagens, 'spa services', torenkamers, champagne, kortom, een levensstijl die zelfs niet eens in strijd is met de wet, aangezien daar geen wetten zijn die dat moeten bepalen. Het was een pretpark waar de controle ontbrak, het toezicht faalde en de mensen in kwestie dit leventje jarenlang konden uithouden onder de neus van hun hoofdaandeelhouder. Ik noem het de graaicultuur van de VRT-directie.

Zoals andere leden ben ik naar het Rekenhof gestapt. Ik heb de onkostennota's van de directie van 2004, 2005 en 2006 bekeken. Ik wilde wel eens weten over welke onkostenbonnetjes en -nota's het ging. Ik vertrok ook met gemengde gevoelens, op basis van wat sommige bladen hebben geschreven, of dat nu overdreven is of niet. Er waren de politieke commentatoren die het bonnetjesverhaal hebben gemarginaliseerd en Verstrepen en Decaluwe de voorbije weken en maanden de mantel hebben uitgeveegd. De vorige CEO, Tony Mary – we missen hem echt – vond het nodig te roepen dat er niets was, dat er niets te vinden is, dat er enkel sprake is van stemmingmakerij vanwege het olijke duo en van de sfeer van het Duitsland van voor de oorlog. Eigenlijk verwacht ik na vandaag publieke verontschuldiging van de heer Mary, die dat in de kranten heeft verklaard. Dat kan ik echter hier niet meer vragen. Maar dit volledig terzijde.

De heer Dany Vandenbossche: Dat meent u nu toch niet. *(Gelach)*

Dat zal in uw motie staan?

De heer Jurgen Verstrepen: Ik heb lang gewacht. Ik wil dat ook nog wel op papier zetten.

Op dat ogenblik is het dan ook onze plicht als volksvertegenwoordiger om op zoek te gaan naar bewijzen,

zeker als het gaat over het gebruik van belastinggeld van een overheidsinstelling die de schulden opstapelt en met tekorten kampt. Ik kreeg een gevoel van plaatsvervangende schaamte toen ik die onkostenboeken bekeek. U moet beseffen dat zeer veel van die omschrijvingen in die onkostennota's me bekend voorkwamen. Zoals u weet, kom ik ook uit die wereld. Ik ben jarenlang producent geweest en heb dezelfde beurzen bezocht waar Van Hecke, Mary en Geysen aanwezig waren. Zelfs de mensen waarmee ze hebben getafeld, waren geen onbekenden. Ik zeg dit omdat ik vandaag als politicus het referentiekader ter zake meer dan ooit kan inschatten.

Er zijn verschillen tussen iemand in de privésector en iemand in de publieke sector. Er is een verschil naargelang iemand in Cannes verblijft tijdens de televisiebeurs MIPTV voor een privémaatschappij of in naam van een overheidsinstelling. In het ene geval is dat met privé-geld, in het andere met belastinggeld. Het gaat me er niet om hoeveel sterren een hotel moet hebben, of mensen een slaatje of kreeft moeten eten, of ze cava of een glas champagne moeten drinken. Daar gaat het niet over.

Nogmaals, deze interpellatie gaat over mensen die misbruik hebben gemaakt van het ontbreken van regels om zich met overheidsgeld een levensstijl aan te meten en ermee weg zijn geraakt. Het gaat over diezelfde mensen die zich ergerden over onze vragen naar financiële transparantie en inzage in de boekhouding in deze commissie, en over onze bedenkingen bij het gebruik van belastinggeld bij de openbare omroep. Het gaat over diezelfde mensen die onder het toezicht van de Vlaamse Regering jarenlang het uithangbord zijn geweest van de Vlaamse overheidsinstelling VRT. Diezelfde mensen hebben zelfs de bevriende pers ingeschakeld om ons, Vlaamse volksvertegenwoordigers, aan te vallen en in vraag te stellen. Diezelfde mensen verweten de politiek de VRT te willen besturen. Sommigen hier willen dat, heb ik zonet nog vernomen. Zij werden nijdig als diezelfde Vlaamse overheid hun megalomane projecten met nieuwe miljoenen niet zomaar wilde financieren.

Misschien is de Vlaamse Regering financieel door het oog van de naald gekropen met Mary en Van Hecke, als we nu zien wat er allemaal naar boven komt. Dat soort mensen, daarover gaat het: een management zonder normbesef, volledige ontsporing op uw en mijn kosten. Voor mij mag iedereen het zeer breed laten hangen, maar doe dat dan in de privésector. De rekening wordt de jongste weken gepresenteerd, maar helaas zijn de verantwoordelijken langs de achterdeur ontsnapt, met nog een riante ontslagvergoeding en nu een mooie functie bij nieuwe privémediabedrijven. Een deel van die nota's is eerder uitgelekt in de pers. Dan zouden we denken dat we het zowat hebben gehad, maar als we dan beginnen te graven in 2004 en 2005, en we tellen dat op bij 2006, dan zegt dat nog meer. Ik geef enkele steekproeven en voorbeeldjes. Dat werkt altijd.

Bettina Geysen, daar zeg ik niet veel meer over, maar in 2004 zat ik met rode wangen te kijken naar soms kleine bonnetjes: carwashbonnetjes voor 9 euro en 11 euro "op erewoord", andere erewoordverklaringen, parkeertickets voor 's avonds in de stad, overnachtingen in een hotel aan de luchthaven terwijl de vlucht op een deftig vertrekt, en minibarkosten, altijd met champagne.

De man die tot nu toe altijd buiten schot bleef en nu het mooie weer maakt bij Sanoma, is Aimé Van Hecke. Waarom haal ik hem eruit? In 2005 stel ik vreemde zaken vast, ik kan ze niet uitleggen. Ik vind kostenrekeningen terug met Bettina als begunstigde. Er is een buitenlands hotelverblijf tijdens een tv-beurs van twee dagen dat vier dagen voor twee wordt, met champagne. Er was ook de MIPTV-beurs in Cannes. In de kranten stond dat het maar om een BMW 3 ging, maar er is nog een ander document en daaruit blijkt dat het geen BMW3 was, maar een BMW X3, dat is een grotere klasse – een volgende keer zou het wel een X5 worden. Het wordt nog beter, naast de X3 waren er ook twee overnachtingen in een suite. Om gewoon even over en weer naar Cannes te gaan: 2267,2 euro. Ik wil even aanstippen dat voor wie naar MIPTV gaat, er een heli-coptershuttle is tussen Nice, de Croisette in Cannes en de MIP, en die kost – om de vergelijking te maken – 200 euro of dus 500 euro minder dan een X3.

In 2006 werd dezelfde lijn gevolgd. Er waren overnachtingen in Brussel met als vast gegeven de minibar. Er waren kosten in het buitenland met als begunstigde Bettina Geysen. Er waren overnachtingen in Brugge tijdens de feestdagen, zonder motivatie. Er waren rekeningen van sterrenrestaurants tijdens de feestdagen, ook zonder motivatie. Ik kan zo door blijven gaan.

Ik hoop dat Tony Mary regelmatig een gezondheidsonderzoek laat doen, want ik heb een grote stapel rekeningen gevonden. Hij heeft trouwens zelf al verteld aan Humo hoeveel zijn onkostenvergoeding bedroeg. Ik hoop dat hij zijn cholesterol en zijn longen laat onderzoeken, want het volume aan sigaren en aan pousse-cafés die op de nota voorkomen, spreekt boekdelen.

Dat waren de onkostennota's. Laten we het nu eens hebben over de facturatie en de productievoorschotten. Ik vond cateringfacturen tot 2775 euro zonder detail: er staat gewoon 'catering' op de facturen. Het vreemde in heel deze zaak is dat ze achteraf blijkbaar op 'productiekosten' werden geboekt, maar waarom vallen ze dan buiten de pakketten van de afspraken die gemaakt worden voor een productie met de VRT? Ze vallen buiten de contracten. Elk contract in een productie omvat normaal gezien ook die services, want dergelijke productiebudgetten zijn normaal heel gedetailleerd, elke dienst staat er, toch in een normaal systeem, in bij productiehuizen.

Gemeentebesturen werden uitgenodigd om te eten en de factuur van het restaurant werd naar de VRT gestuurd. Die zitten zelfs niet in de onkosten, waar ze volgens mij veeleer thuishoren.

Wat ik persoonlijk de mooiste vind van de openbare omroep is de volgende: een residentieel seminarie van drie dagen voor 36 man in 'La Butte au Bois'. De rekening bedroeg maar liefst 23.999 euro! Nog een geluk dat Van Hecke en Geysen samen kamer 62 hebben genomen, want daardoor kregen ze korting. Dat staat ook in de documenten. *(Gelach)*

Ik zal het zelfs niet hebben over de pousse-café's en de rest die op de rekening staan. Het gaat om de top van één. Dit zijn 'productievoorschotten' en 'facturen'. En er zijn er nog. Dit is maar een steekproef.

Ik maak nu nog geen melding van VRT-personeel dat op persoonlijke titel werd ingeschakeld om de hofhouding te verzorgen zoals boetes betalen en kostuums naar de 'droogkuis' brengen. Het gaat tot en met een 'presidentiale suite' in Las Vegas.

Dit zijn dus enkele resultaten van steekproeven, summier controles van het leven van de mediajerset, zelfs van een koppel, op kosten van de belastingbetaler. De openbare omroep was geen gewoon bordeel voor de directie zoals hier een vorige keer werd gezegd, het was een luxetent voor de happy few.

Ik vraag me af hoe dit kon gebeuren. Wegens het ontbreken van een regelgeving voor onkostennota's voor de directie van de VRT, kunnen de betichten nu in elke krant en elke publicatie toeteren dat ze niets verkeerd hebben gedaan, want in se hebben ze, in de letterlijke verklaring, gelijk. Dat er geen regels waren, neemt echter niet weg dat een Vlaamse overheidsinstelling zoals de VRT wel volgens goed bestuur en gedragsregels moet functioneren. Zelfs het ontbreken van het gevoel dat zoiets niet hoort, vind ik er zwaar over.

Directieleden van de VRT hebben gedurende die jaren carte blanche gekregen, terwijl de gewone personeelsleden zich wel aan limieten moeten houden. U hebt het volgende ook gelezen: "Gemiddelde kosten van een VRT-directie die overnachtingen in Parijs en Cannes boekte, waarbij de overschrijdingen zelfs opliepen tot 117 percent en 281 percent van de maximumprijzen vergelijkbaar voor dergelijke boekingen voor de Vlaamse overheid."

Ook was er kritiek op andere politieke partijen. In juni van dit jaar verklaarde de Open Vld dat: "het niet nodig was om contracten in te kijken omdat niemand beter wordt van een persoonlijke oorlog tussen bepaalde parlementsleden en het vorige management van de VRT". Het is jammer dat de heer Gatz hier nu niet is, want ik zou hem graag willen vragen of hij dit nog steeds overbodig vindt.

Onze commissievoorzitter zei: "Dit soort discussies domineert al jaren het debat over de VRT, en daar zullen we het donderdag in de commissie voor Media nog maar eens over hebben". Ik vind dit een heel spijtige vaststelling, want als dit al jaren werd besproken, vraag ik me af wat er al die jaren is gebeurd. Niemand heeft tot nu toe de moeite gedaan om de boeken van 2004, 2005 en 2006 te bekijken. Dit debat gaat niet over 'eetbonnekes', maar over een systematische verrijking van Aimé Van Hecke en vrienden.

De voorzitter: U zat hier toch ook?

De heer Jurgen Verstrepen: Ja, dat is gemakkelijk. We hebben in deze commissie dikwijls aangedrongen op een onderzoek, maar telkens weer werden we van het kastje naar de muur gestuurd. Toen wij in juni vroegen om details te krijgen van het Rekenhof, werd gereageerd met: "Ja, dan moet u dat maar doen, maar waar is het allemaal goed voor?"

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Ik heb jarenlang bij het Bureau moeten zagen om de stukken van het Rekenhof te mogen zien. Pas na een aantal elementen zijn wij naar het Rekenhof mogen gaan om de stukken van 2004, 2005 en 2006 te bekijken. Er was een verbod omwille van privacy en dergelijke. Het politieke recht werd gefnuikt. Gelukkig hebben we ons inzagerecht toch kunnen gebruiken. We hebben daar jaren de kans niet toe gehad.

De heer Jurgen Verstrepen: Zoals u weet, zit ik niet in het Bureau. Dat zou ik niet kunnen weten.

Wie sloot de ogen? Sloot men de ogen of wist men het niet? Wist men het, maar wou men het verbergen? Het gaat niet om een uitzondering. Er zit een systeem in die onkosten, waarbij je nog kruisbestuiving hebt in de onkosten en de uitgaven.

Wat zit een raad van bestuur daar te doen? We hebben jaarrekeningen gekregen. Waarom is dat altijd verborgen gebleven? De heer Decaluwe haalt een van de redenen aan: wij konden niet aan de bewijzen geraken. In het begin zijn er over andere boekhoudkundige stukken van de VRT ook discussies geweest.

De heer Dany Vandenbossche: Wie heeft de beslissing genomen over het inzagerecht in de stukken van het Rekenhof?

De heer Carl Decaluwe: Het Bureau.

De heer Jurgen Verstrepen: Waarom heeft het zo lang geduurd? Dat is de volgende vraag.

De heer Dany Vandenbossche: Wanneer heeft het Bureau die beslissing genomen om de rekeningen niet

te laten inzien? De VRT in sommige gevallen overigens terecht bekommerd over het inkijken van zijn rekeningen en onkostennota's, want het gaat over de verantwoordelijkheid van de betrokken instelling.

De heer Carl Decaluwe: Dat is een beslissing van het Bureau van voor mijn tijd.

De heer Jurgen Verstrepen: De betrokkenen zijn nu weg. De handtekeningen onder alle nota's zijn altijd dezelfde: Van Hecke, Mary, Geysen. Zij zijn de drie roofridders van de Reyerslaan.

Het Rekenhof heeft goed werk geleverd. U hebt dat gelezen. Dat staat hier op het document. De VRT heeft ook al gereageerd. Het meest ergerlijke aan deze zaak is dat de verantwoordelijken zonder gevolg konden ontsnappen. Eigenlijk zou men eens een fiscale controle moeten uitschrijven naar de vorige bestuurders, hun management en werkvennootschappen en nagaan welke kosten dubbel geboekt werden. Er zou ook moeten worden bekeken of er andere kosten via hun facturen naar de VRT werden gestuurd, terwijl de onkostennota's bij de VRT bestaan. Dat is jackpotbestuur.

Mijnheer de minister, welke maatregelen hebt u uitgewerkt op basis van het verslag van het Rekenhof over de kostenwerking bij de VRT? Welke maatregelen hebt u uitgewerkt om de transparantie van de kosten bij de openbare omroep in kaart te brengen? Hebt u stappen ondernomen om de verantwoordelijke van dit misbruik, de vorige bestuurder Tony Mary, verantwoordelijk te stellen? Hebt u maatregelen genomen om de huidige onkosten en representatiekosten bij de VRT in kaart te brengen? Hebt u stappen ondernomen om een gedetailleerde audit te laten doorvoeren op het vlak van onkosten, representatiekosten, productievoorschotten en andere geldbewegingen bij de openbare omroep die niet tot de werkingskosten horen? Hebt u weet van het gebruik van productievoorschotten bij de openbare omroep voor allerlei representatie- en hotelkosten? Wat kunt u doen?

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, onze goede collega Verstrepen heeft het aantal sigaren, flessen en andere lekkernijen al geteld, net als het aantal personen per slaapkamer. De situatie is al geschetst.

Als we alles bekijken dat we de jongste maanden zijn te weten gekomen, is duidelijk dat het vorige management het redelijk bont heeft gemaakt bij de openbare omroep. De cowboys van de Reyerslaan, om het woordgebruik van onze goede collega Decaluwe te gebruiken, hebben het breed laten hangen, heel breed zelfs.

De jongste jaren is duidelijk geworden dat de VRT een traditie heeft inzake gebrekkige transparantie inzake

uitgaven. Dat bleek al toen het Rekenhof zijn rapport bij het Vlaams Parlement indiende over de contracten van de openbare omroep met productiehuizen. In dat rapport werd duidelijk dat er een probleem was van transparantie, motivering en dergelijke bij het afsluiten van contracten. Er werden intussen enkele maatregelen genomen door de toenmalige minister van Media en door de VRT om de adviezen van het Rekenhof op te volgen en dergelijke calamiteiten in de toekomst te vermijden.

Recent leverde het Rekenhof een nieuw rapport bij het Vlaams Parlement af waarin een onderdeel handelt over restaurant-, representatie- en hotelkosten bij de VRT. Daaruit blijkt dat het vorige management het niet zou nauw nam met onkostennota's allerhande. Het gaat dan over peperdure hotelrekeningen, dure restaurantrekeningen en dergelijke. Sommige onkostennota's werden zelfs getekend door een persoon die hiervoor niet bevoegd was. De details hiervan werden al breed uitgesmeerd in de media.

Wat belangrijker is, is dat opnieuw uit het rapport blijkt dat er een totaal gebrek aan transparantie en een gebrek aan duidelijke regels bestaat inzake de zogenaamde 'kosten eigen aan de werkgever'. Zo zijn er geen specifieke bepalingen voor directieleden, worden er geen maximumbedragen opgelegd voor restaurant- of hotelkosten en zijn er geen nadere bepalingen voor restaurant- en representatiekosten die rechtstreeks aan de VRT worden gefactureerd.

Mijnheer de minister-president, welke maatregelen werden er genomen in het kader van de duidelijke tekortkomingen bij het indienen en betalen van onkostennota's van de VRT? Is de Vlaamse Regering van mening dat er een nieuw regelgevend kader moet worden geschapen voor de werking van de VRT om dergelijke onfrisse zaken in de toekomst te vermijden?

Bovendien is steeds meer duidelijk geworden dat het vorige management, al dan niet door het gebrek aan duidelijke regels, veeleer kwistig met de budgetten van de VRT is omgesprongen. Kortom, men heeft handig gebruik of beter misbruik gemaakt van het gebrek aan regels, met de gevolgen die we vandaag kennen. Daarbij mogen we niet vergeten dat het budget van de openbare omroep voor het leeuwendeel bestaat uit belastinggeld en dat men dus verantwoording verschuldigd is aan de Vlaamse overheid. In mijn ogen is dat de Vlaamse belastingbetaler.

Intussen is er in dit dossier een eerste slachtoffer gevallen, namelijk de voorzitter van VlaamsProgressieven en de VlaamsProgressieven in het algemeen als we de actualiteit van de jongste dagen bekijken. Maar uiteindelijk stelt zoiets weinig voor. Ik denk dat we stilaan kunnen spreken van werkelijk mismanagement.

Zowel mevrouw Geysen als de heren Vanhecke en Mary ontspringen de dans. Ze hebben op geen enkel moment hun verantwoordelijkheid moeten nemen in deze zaak. Ze zijn weg en hebben veiligere oorden opgezocht. Ik vraag me dan ook af in hoeverre het vorige management ter verantwoording kan worden geroepen wegens het onvoldoende verantwoord omspringen met de budgetten van de openbare omroep. Is de Vlaamse Regering bereid hiervoor de nodige stappen te ondernemen?

Daarbij komt nog dat dergelijke zaken eigenlijk steeds kleine aparte aspecten zijn van wat er bij de VRT misloopt. Er was het rapport van het Rekenhof over de contracten met de productiehuisen, nu gaat het over de hotelkosten en aanverwanten. Is dat het enige, of is dit slechts het topje van de ijsberg van wat er misloopt bij de openbare omroep? Ik heb het al meermaals herhaald, maar ik vraag het nu opnieuw: zou het niet nuttig de VRT volledig door te lichten en een externe audit te vragen van de hele werking van de VRT? Zo kunnen we een duidelijk beeld krijgen van wat er fout loopt in de werking van de VRT en welke onvolkomenheden er zijn, zodat daaraan verholpen kan worden.

De voorzitter: Waarom hebt u zelf als gewezen lid van de raad van bestuur van de VRT die audit niet gevraagd?

De heer Werner Marginet: Die vraag is al meermaals gesteld, en ik heb die ook al meermaals beantwoord. Alle informatie die ikzelf en mijn toenmalige collega in de raad van bestuur, de heer Ludo Leen vroegen, werd ons steeds geweigerd. Er was blijkbaar aan de diensten meegedeeld dat alle informatie die wij vroegen, zonder commentaar moest worden geweigerd.

Nu worden we om de zoveel maanden geconfronteerd met een onverkwikkelijk dossier over de VRT. Op die manier zullen we nooit een efficiënt werkende openbare omroep hebben.

Tot slot, en daar ging het gisteren ook al over, moet de VRT ontvetten. Steeds opnieuw blijkt echter dat als de VRT in financiële moeilijkheden komt, de Vlaamse overheid klaar staat om de beurs te openen en bij te springen. Met dat geld wordt echter alles behalve verantwoord omgesprongen. De vraag is dan ook of de Vlaamse Regering van mening is dat gelet op de zaken die nu aan de oppervlakte komen, het beleid ten aanzien van de VRT moet worden bijgestuurd.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Ik begrijp nu waarom sommige documenten zo lang werden afgeschermd. Toen ik de documenten kon inkijken, was ik verbaasd over de levensstijl die het toenmalige management erop nahield. Het is een verhaal van normvervaging, onethische uitgaven en profitariaat.

Blijkbaar is het nu bon ton, zoals ook de heer Verstrepen reeds zei, dat types als Marc Reynebeau en Jo Van Damme in columns rustig commentaar geven op Vlaamse parlementsleden die hun controlerecht ter harte nemen. Ik vind die satire een merkwaardige vorm van journalistiek. Zij verdienen hun brood met pogingen om andere mensen belachelijk te maken. Het gaat hier echter over belastinggeld, over 130 miljoen Belgische frank voor eten en de rest. Het lijkt me dan ook de moeite om daar enige controle over te voeren. Het is onze democratische taak om al dan niet in samenspraak met het Rekenhof die controle tot op het bot uit te voeren.

Het gebrek aan transparantie en openheid bij de voormalige VRT-top over de besteding van hun dotatie, ook inzake renovatie van het omroepgebouw, contracten met externe productiehuisen, onkostenvergoedingen, ontslagvergoedingen, hebben ertoe geleid dat we ons genoodzaakt zagen om meer informatie te vragen bij het Rekenhof.

Het is jammer dat de huidige VRT-leiding daarmee wordt geconfronteerd. We moeten echter onze verantwoordelijkheid nemen.

Ik verwijs naar een stuk van professor Van den Bulck in de Standaard vorige vrijdag: "Wij zijn niet bang van een slagvaardige omroep, op voorwaarde dat er respect is voor de enige hoofdaandeelhouder, de Vlaamse bevolking bij monde van dit parlement." De VRT moet het vertrouwen van die aandeelhouder elke dag verdienen.

Het toenmalig management verdedigt zich door te zeggen dat het geen enkel reglement heeft overtreden. Er waren er ook bijna geen. Het is niet omdat het niet verboden is, dan men ook iets moet doen. Een lezer op het forum van De Standaard schrijft dat vrijheid wordt gelaten om zelf verantwoordelijkheid aan de dag te leggen. Maar blijkbaar was de vorige VRT-leiding daartoe niet in staat, en dus moet alles in regeltjes gegoten worden. Anders doen ze maar en dan zeggen ze dat ze niets verkeerd hebben gedaan, zo voegt hij eraan toe.

Ik wil nog eens benadrukken bij de huidige VRT-leiding en al haar personeelsleden, van hoog tot laag, dat ze er zich bewust van moeten zijn dat ze in een openbare instelling werken met belastinggeld ten voordele van de hele Vlaamse bevolking. 95 percent van het VRT-personeel gaat daar ook nauwgezet mee om. Het is dan ook spijtig dat een paar personen de hele instelling en het personeel in een kwaad daglicht stellen. Ik betreur die realiteit. Ook andere aspecten maken duidelijk dat die zware tanker van koers moet veranderen. De commerciële geest van het toenmalig management is immers nog sterk aanwezig. Ik hoop dat dat zo snel mogelijk verandert.

Mijnheer de minister-president, in de media is al heel wat verschenen over alle onkosten. De heer Verstrepen heeft er nog een aantal nota's aan toegevoegd. Wat mij enorm stoort, is dat uit de boeken blijkt dat men met de kaart van de VRT ook privé-uitgaven betaalde. Er is dus een vermenging van privé- en publieke uitgaven. Dat is een probleem. Nu en dan werden die eruit gehaald. Vaak was dat echter niet het geval, of wist men gewoonweg niet waar die kosten op sloegen. Het Rekenhof stelt dat het onduidelijk is of aan de goedkeuring van de kostennota een grondig nazicht van de kostennota voorafgaat. Dat zinnetje zegt toch wel veel. Ik weet ook wel dat er enorm veel onkostennota's zijn.

Ik heb er geen enkel probleem mee dat parkeertickets in luchthavens terugbetaald worden. Het moet dan wel om een dienstreis gaan. Blijkbaar waren er echter ook nota's voor privéreizen. Er is het voorbeeld van een reis naar Turijn. Kosten voor de vliegtuigtickets, hotel, etentjes waren nergens terug te vinden. Maar de dure tickets voor de parking werden wel betaald door de VRT. Vooral na het aantreden van de heer Van Roe werden die eruit gehaald. Zo had mevrouw Geysen een nota ingediend toen ze privé op reis ging naar Parijs. Die werd eruit gehaald.

Hetzelfde geldt voor parkeerboetes. Die worden betaald door de VRT. In de Vlaamse Gemeenschap moeten ambtenaren die zelf betalen. Ik hoor van VRT-medewerkers op de werkvloer dat, als ze snel ergens moeten zijn en ze de wagen verkeerd hebben geparkeerd, ze de boete ook zelf moeten betalen. Dat is de wereld op zijn kop. Als een directielid te veel pousse-café's drinkt op restaurant, is het toch normaal dat hij een parkeerboete uit eigen zak betaalt.

De kaart van de VRT wordt ook gebruikt tijdens de vakantieperiode, eind juli, begin augustus, voor tolwegen, benzine enzovoort. Uit de elementen die ik heb, kan ik niet opmaken of daar een deel van is terugbetaald of niet. Als men op vakantie gaat, moet men die kaart thuis laten! Blijkbaar is dat niet het geval. Mevrouw Geysen slaagt er blijkbaar in aankopen te doen, reizen te bestellen in Madrid. Uit de stukken kan ik niet opmaken of ze die gerecupereerd heeft. Het is niet duidelijk wat privé en publiek is. De motivering is onvoldoende.

Over de hotelonkosten kan men natuurlijk discussiëren. Het klopt uiteraard dat de kamers tijdens evenementen duurder zijn. We zien echter ook dat al tijdens de eerste dag een upgrade van de kamer werd gevraagd. We weten bovendien dat er pakketten worden aangeboden aan de helft van de prijs. De commerciële omroepen gaan ook naar die filmbeurzen. De vertegenwoordigers van de commerciële zenders worden gelogeed voor minder dan de helft van de prijs.

De personeelsleden van de VRT die sportevenementen bijwonen, logeren in veel duurdere hotels dan de mensen

van de commerciële omroepen. Dat is de harde realiteit. In het ene geval gaat het om privaat geld, in het andere geval gaat het puur om belastinggeld. Daar moet een einde aan worden gesteld.

Bepaalde zaken zijn duurder. Dat klopt. Ik maak echter de vergelijking met de commerciële omroepen en met andere openbare omroepen. Het gaat steeds om het dubbele van de prijs. Ik hoef geen andere verklaringen te horen. Dat is de realiteit.

Ik wil hier geen bloemlezing van de diverse etentjes geven. Daar gaat het hier niet om. Ik heb er geen probleem mee dat mensen eens goed eten, bijvoorbeeld bij het afsluiten van een contract. Ik kan me echter niet voorstellen dat ze tweemaal per dag in een sterrenrestaurant een contract moeten afsluiten. Dat staat echter in de kostenstaten. De VRT heeft nochtans een bedrijfsrestaurant. Blijkbaar is dat elke dag volzet, zodat sommigen zich verplicht zien tweemaal per dag elders te gaan eten. Elke woensdagmiddag en vrijdagavond eten mevrouw Geysen en de heer Van Hecke op haast rituele wijze in Lier. Dit is blijkbaar een toeval. Officieel gaat het om werkoverleg. Ik noem dit private uitgaven. Een werkoverleg kan ook met een broodje hesp in de gebouwen van de VRT.

Ik stoor me ook aan de nieuwjaarssoepers van de directie van één. Het is een blijkbaar een gewoonte op 2 of 3 januari een groot nieuwjaarssoepers voor de directie van Eén te geven. Dit gebeurt ook bij andere directies, maar daar liggen de kosten een stuk lager. Onder impuls van mevrouw Geysen hebben die etentjes 130 euro per persoon gekost. Hierbij zijn bovendien een aantal flessen wijn van meer dan 200 euro gedronken. Ik vind dit onethisch. Ik heb geen probleem met nieuwjaarsvieringen. Een week later wordt dit met de brede staf nog eens gevierd. Dan gaat het om normale bedragen, amper 50 euro per persoon. Dan worden er geen dure flessen wijn op kosten van de belastingbetaler gedronken.

Ik kan een hele resem aan voorbeelden geven. In mijn ogen zijn er grenzen. De topmanagers van bepaalde private bedrijven die op restaurant meer dan een bepaald bedrag aan een fles wijn uitgeven, moeten dat zelf betalen. Bij die bedrijven zijn er regels. Hier gaat het om een vorm van profitaat.

Ik vind het tevens belangrijk dat de transparantie na het onderzoek volgens het Rekenhof nog steeds zoek is. Bepaalde missies worden gedeeltelijk op basis van onkostennota's en gedeeltelijk op basis van facturen betaald. Die facturen zijn niet gecontroleerd. De openbare omroep is niet in staat te melden hoeveel een bepaalde missie in totaal heeft gekost. Aangezien de VRT niet over de juiste informatie beschikt, kan het Rekenhof dit niet nakijken.

Met betrekking tot de beruchte beurs in Los Angeles praten we over meer dan 5000 euro per persoon. We weten trouwens niet eens alles. De vliegtuigtickets maken hier geen deel van uit. Ik heb gehoord dat iedereen in businessclass of in first class zou hebben gevlogen. Op die manier naar Los Angeles vliegen, kost veel geld.

De VRT zou zich in verband met bepaalde missies streefdoelen moeten stellen. Dit zou de transparantie en het goed beheer ten goede komen. We kunnen hier echter niets van terugvinden. In Los Angeles is op twee of drie dagen tijd 500 euro aan taxi's besteed. In de VS kan men voor een dergelijk bedrag heel wat taxi's nemen.

Al deze elementen tonen aan dat de betrokkenen belastinggeld hebben gebruikt om boven hun levensstandaard te raken. Het Rekenhof stelt in zijn conclusies dan ook dat de VRT enkel een reglement voor de kosten eigen aan de werkgever heeft uitgewerkt. Dit reglement mist bovendien een aantal essentiële bepalingen, zoals specifieke bepalingen voor directieleden of vermeldingen van maximumbedragen voor restaurant- en hotelkosten.

Een gevolg van het gebrek aan voldoende reglementering is het regelmatig weerkerend gebrek aan bewijsstukken of informatie. Ik stel vast dat meestal geen btw-bonnetjes zijn ingebracht. De betrokken heren en dames zijn tevens zelfstandige. Ik beweer niets. Ik vermoed enkel iets. Ik vind dit in elk geval niet correct. Wie bonnetjes inbrengt, moet hierbij vermelden wie er allemaal heeft gegeten. Die informatie moet volledig zijn. Dit lijkt me een belangrijke les voor de toekomst.

Mijnheer de minister-president, hoe zullen de aanbevelingen van het Rekenhof worden geconcretiseerd? Welke timing zal hierbij worden gehanteerd? In de reactie van de VRT staat te lezen dan een en ander zal worden aangepast. Dat moest al lang zijn gebeurd. Het nieuwe management had al moeten ingrijpen.

Zijn er algemeen geldende richtlijnen betreffende de representatiekosten voor restaurant- en hotelbezoeken voor alle openbare instellingen van de Vlaamse Gemeenschap? Ik denk dat de meeste instellingen over dergelijke regels beschikken. Ik vrees zelfs dat de VRT op dit vlak een complete uitzondering vormt. Dit heeft niets met de concurrentie of zo te maken.

Zijn er binnen de Vlaamse Gemeenschap vergelijkbare richtlijnen betreffende vervoerskosten? Dat lijkt me niet onbelangrijk.

Welke maatregelen zult u nemen om het toezicht op de naleving van dergelijke richtlijnen te verfijnen, met het oog op een verhoging van de transparantie van de besteding van belastinggelden? Op welke manier wilt u met betrekking tot de vermenging van private en andere kosten de puntjes op de i zetten?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de voorzitter, ik wil me kort bij de basisuitspraken van de interpellanten aansluiten. Ik wil hier niet op alle voorbeelden ingaan. Ik stel enkel vast dat de kern van de situatie, de manier waarop de leiding van de VRT met onkostenrekeningen heeft omgesprongen, niet aanvaardbaar is.

Zeker in een publiek bedrijf geldt, zoals in een administratie of een kabinet van de overheid, gepaste terughoudendheid als het gaat over kosten. Gepaste terughoudendheid, daar moet men ethisch mee omgaan. In dit forum houden wij daar toezicht op. Hier zijn die grenzen overschreden. Ik vind dus ook dat wat gebeurd is, niet kan en dat er maatregelen moeten worden getroffen.

Collega's-interpellanten, u hebt de situatie publiek aangeklaagd. Dat is uw volste recht. U hebt gelijk. Toon u nu groot in uw gelijk en in uw overwinning.

Een van de betrokkenen heeft er haar conclusies uit getrokken. Ik heb het mede ondersteund, dat die conclusies zouden worden getrokken. Dat is voorbij.

Laat ons samen eisen dat de VRT duidelijke regels en afspraken maakt opdat dit soort dingen niet meer zouden gebeuren. Er is een nieuwe reglementering nodig.

Laat ons als volksvertegenwoordigers dit hoofdstuk afsluiten. Ook in het belang van onze omroep want op de duur krijg je een negatieve stemming. Wie te lang op het lijk danst, krijgt een lijkgeur in zijn kleren.

Ik wil het ook hebben over hoe deze feiten in detail in de media zijn gekomen. Ik heb er geen probleem mee dat deze zaken bekend zijn. Voor mij moet niets verborgen worden, ik heb dat altijd gezegd. Maar het ware netter geweest indien deze zaken hier zouden gezegd zijn vooraleer ik ze moest lezen in sommige kranten. Wij hebben toegang tot het Rekenhof, maar ik wist niet dat bepaalde media ook een rechtstreekse toegang hadden tot het Rekenhof. Dat is nieuws.

Ik vind dat niet fijn omdat daar twee zaken niet juist zijn. Ten eerste het feit dat het Vlaamse openbaar bedrijf VRT daardoor strategisch in zijn beleid schade kan leiden. Nu is dat niet zo uitgevallen, gelukkig maar. Ik denk toch niet dat er schade is. Ten tweede is er de mediaconcentratie waarover de heer Stassen het zonet had. Het weekblad Knack heeft het uitgebreidste artikel gewijd aan dit thema. Een van de drie geviseerde directieleden is de huidige algemeen directeur van Sanoma. Hier wordt ook een andere strijd gevoerd: een strijd tussen mediagroepen. Daarvoor wordt de VRT gebruikt. Dat is jammer. Ik vind dat ook mediagroepen

een gepaste terughoudendheid aan de dag moeten leggen als ze daarover schrijven.

Ik haal hier dus twee zaken aan: de strijd tussen de mediagroepen, maar ook het lek zelf. Ik weet niet wie gelekt heeft. Ik hoor er allerlei geluiden over. Ik wil niemand met de vinger wijzen. Het is mij niet duidelijk of het van binnen komt of van buiten. Ik ben niet op het Rekenhof geweest. Ik heb met niemand een rekening te vereffenen, ik heb er zelf genoeg te betalen. De manier waarop het is gebeurd, vind ik niet gezond.

De voorzitter: De heer Vermeulen heeft het woord.

De heer Jo Vermeulen: Mijnheer de voorzitter, In een aantal elementen sluit ik mij aan bij de heer Caron. In een aantal andere elementen wil ik toch iets strenger oordelen.

Als ik die onkosten zie, moet ik toch mijn wenkbrauwen fronsen. Een discussie over opportuniteit is hier absoluut aan de orde. Het is duidelijk dat soberheid niet iedereen is gegeven. De laatste maanden hebben we gezien dat ook in de privésector een aantal kosten zich in het schemerduister en soms in het donker van de nacht bevinden. Het is aan de betreffende organisaties en instellingen om daarmee om te gaan.

Ik heb het er bijzonder moeilijk mee dat bonnetjes en dit soort nota's als nagels worden gebruikt om mensen persoonlijk aan de schandpaal te nagelen. Als dat gebeurd is, dan is de zaak closed. Ik vond de opmerking van de heer Verstrepen in die zin zeer tekenend: "Ik ga over Bettina niet veel meer zeggen, dat is niet meer nodig."

Wat mij ook geweldig heeft gestoord, is hoe deze bonnetjes en toestanden maanden door collega's op zak worden gehouden en als munitie worden gekoesterd om te gepasten tijde te lossen. En dan zien ze wel wie er geraakt wordt. Het grote argument daarbij is altijd dat het maatschappelijk relevant is en dat het om belastinggeld gaat. Ik ben ook niet naar het Rekenhof geweest en ik ben daar fier op. Het is niet onze taak om op dat niveau dat soort dingen te onderzoeken.

Ik heb wel het rapport van het Rekenhof gelezen. Het eerste wat er in de inleiding staat, is dat de VRT zelf al medio 2007 een onderzoek heeft uitgevoerd naar de kosten eigen aan de werkgever. De VRT heeft daar een aantal conclusies uit getrokken. Daar gaat het rapport van het Rekenhof verder op in. Het doet ook aanbevelingen. De bal ligt bij het huidige management. Het moet gevolg geven aan de aanbevelingen die in overleg met het Rekenhof tot stand zijn gekomen.

In die zin verbaast het mij oprecht dat sommige collega's pleiten voor nog eens een audit, nog eens een

onderzoek over een organisatie die, wat dit betreft, haar werk gedaan heeft en die de meest onderzochte, meest gefileerde, meest gecontroleerde instelling is geworden van het land. Wanneer men zijn zaak ter harte neemt, wanneer men instellingen inschakelt – in dit geval het Rekenhof –, dan moet men het vertrouwen geven.

Als politicus is het onze taak om in hoofdzaak beleidslijnen uit te zetten die naar decreetgeving kunnen leiden. We kunnen pijnpunten signaleren. We kunnen beheersovereenkomsten evalueren. We moeten begrotingen goedkeuren. Maar we moeten ook vertrouwen geven aan instellingen dat zij het op hun wijze aanpakken, met de opdracht die zij hebben.

Het is de voorbije jaren in deze commissie de gewoonte geworden om al het werk dat door anderen, die dit als taak hebben, wordt gedaan, nog eens over te doen. Er worden al suggesties gegeven over hoe de VRT moet saneren. We hebben al gezegd hoe de VRM het moet doen. Ik spreek dan nog niet over hoe men de radiolicenties had moeten toekennen. Men wil dat werk allemaal overdoen.

Dan is mijn basisstelling: als je deze zaken allemaal zelf wilt regelen, word dan manager. Als je deze zaken zelf wilt onderzoeken, word dan rechercheur. Als je over deze zaken zelf nog eens een oordeel wilt vellen, word dan rechter. En als dat allemaal niet lukt, dan kan je nog journalist van Knack worden. Ik vind het echt ondermaats dat men op deze wijze een instelling als de VRT telkens weer wilt raken.

Zelfreflectie is een christelijke deugd. Misschien is het zinvol om eens te kijken hoe we zelf met belastinggeld omgaan. Het Vlaams Parlement wordt ook gefinancierd met belastinggelden. De ondervoorzitter heeft al verwezen naar het Bureau waar men allerlei kan laten onderzoeken. In dit huis wordt ook gereisd, in dit huis worden ook hotels geboekt, in dit huis wordt ook al eens gegeten. Een aantal van die zaken kunnen ook voor de helft van de prijs. Dat weet ik zo goed als iedereen. Laten we dit aangrijpen om ook zelf eens een aantal zaken te bekijken en aanbevelingen te doen.

Ik heb, net zoals de heer Caron, in het begin gezegd dat in een aantal gevallen de grens absoluut overschreden is. Maar ik ga zelf niet onderzoeken wie er het meeste reist. Ik ga zelf niet de bonnetjes nakijken. Ik ga ervan uit dat dit in eer en geweten wordt georganiseerd.

Ik besluit met een zin waarvan ik niet meer weet wie het gezegd heeft, maar ik vond het helder: "Geef mij een zin van die man en ik doe hem hangen". Ik denk dat Voltaire het gezegd heeft. Ik heb het de laatste vijf jaar al enkele keren kunnen meemaken, niet alleen in Antwerpen, maar ook in Brussel: "Geef mij een bonnetje van die mens en ik doe hem hangen". Er ontstaat

dan zo gemakkelijk een publieke discussie zodat mensen niet anders kunnen dan terugtreden.

Wat mij betreft, gaat het hier over de rol die we als politicus hebben, over de rol die we toekennen aan andere instellingen en over het vertrouwen dat we geven aan de wijze waarop ze met goede en slechte zaken omgaan. In dit geval heeft de VRT, met de steun van het Rekenhof, zijn verantwoordelijkheid genomen.

De voorzitter: Mevrouw Hermans heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik wil gewoon even zeggen dat de VRT een bedrijf is met een internationale verantwoordelijkheid. Het is normaal dat er serieuze rekeningen circuleren en dat er bepaalde acties ondernomen worden die behoren tot de opdracht van de leidinggevenden. In die zin vind ik ook dat we niet als gefrustreerde aasgieren de rekeningen moeten bekijken.

Maar toch is het geen mooi verhaal, omdat het om belastinggeld gaat. De VRT is geen privébedrijf. Elke euro moet op een of andere manier verantwoord worden. Je moet niet alleen de hoeveelheid verantwoorden, maar ook het resultaat. We moeten dus toch een beetje voorzichtig zijn.

We botsen hier duidelijk op een mentaliteitsprobleem. Ik hoor hier dat de VRT beschadigd wordt. Ik wil dat even corrigeren. Ik zie hier een schrijnend verschil tussen wat de top doet en wat er aan de basis gebeurt. Toen ik bij de VRT werkte, betaalde ofwel het casino van Middelkerke mijn fles wijn, ofwel ikzelf. Zo eenvoudig was het. Er werden geen onkostennota's door mij ingediend, want ik behoorde tot de basis, niet tot de top. Ik herinner me nog de discussie onder de chauffeurs of ze nu 8 of 9 frank voor hun kilometervergoeding mochten vragen. Er werd zo streng gecontroleerd. Als ik dan zie wat er nu gebeurd is, dan denk ik dat deze mensen fout waren.

Ik ben een kind van een middenstander. Mijn ouders zeiden me altijd dat ik het snoep goed in het oog moest houden als er kinderen in de winkel kwamen. De gelegenheid maakt de dief. We zijn allemaal zwakke mensen, ik verwijt dus niemand iets. Maar als je jezelf geen discipline kunt opleggen – en blijkbaar wordt het na een tijdje een gewoonte om op kosten van anderen geld uit te geven – dan moeten er een reglementering en afspraken komen.

Ik wil nog een persoonlijke opmerking maken. Ik vind het spijtig dat de ploeg die deze fouten gemaakt heeft, intussen verdwenen is, met een mooie afscheidspremie. Daar ben ik ongelukkig over. De mensen die het nu goed menen, zijn er het slachtoffer van.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Wie het breed heeft, laat het breed hangen. Als het klopt wat allemaal verteld wordt – ik ben het niet zelf gaan controleren –, dan is er iets behoorlijk fout gelopen.

Wat me het meest verbaast, is hoe zoiets kan gebeuren. De heer Vermeulen heeft er ook al op gewezen: de VRT wordt ontzettend zwaar gecontroleerd, en terecht. Ik heb de controlerende instanties op een rijtje gezet: we hebben een regeringscommissaris, de interne audit-commissie en het Rekenhof. Wij schakelen die in, maar ze oefenen zelf constant controle uit. Getuige daarvan zijn allerhande rapporten. We hebben de bedrijfsrevisor die elk jaar documenten aflevert. Daar moeten we toch op vertrouwen, die mens legt een eed af en wordt zelf zwaar gecontroleerd. We hebben de raad van bestuur, de administratie, de Vlaamse Regulator voor de Media, het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering. En ik hoop dat ik niemand vergeten ben.

Als we die lijst bekijken, zijn er twee conclusies mogelijk: ofwel is het systeem niet goed georganiseerd en zitten er vreselijk veel hiaten in de controles, ofwel doen de mensen hun werk niet. Het kan toch niet dat we nu moeten vaststellen dat het beleid fout loopt of dat er zaken mankeren. Als politici moeten wij niet oordelen over bonnetjes, maar over beleid. Ik heb mezelf altijd wijsgemaakt dat – gegeven al die controleurs en controleorganismen – dit echt goed moest werken. Ik ging ervan uit dat er niets naar buiten kwam omdat de zaak op wieltjes liep. Nu blijkt dat dit weer eens niet klopt.

Ik heb een beleidsvraag die ik nog eens aan de minister wil stellen. Ik heb ze ook bij het vorige rapport van het Rekenhof gesteld. Kijk eens goed naar al die controlemechanismen. Werken ze goed of niet? Moeten ze worden aangepast? Als de VRT gedaan heeft wat het Rekenhof gevraagd heeft, is dit dossier gesloten. Dan moet nu worden toegezien op de naleving van het nieuwe reglement inzake kosten aan de werkgever, in alle geledingen.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Hier worden vanuit verschillende perspectieven zaken naar voren geschoven waar ik een wrang gevoel bij krijg. De openbare omroep verricht echt goed werk. We hebben de omroep zien evolueren van een sterk politiek gestuurde instelling naar een bedrijf, een verzelfstandigde organisatie die door een management geleid wordt.

De heer Vermeulen zei terecht dat het gaat om vertrouwen geven aan mensen. Ik denk dat de politiek dat gedaan heeft. Men heeft vertrouwen gegeven aan mensen om van de VRT een slagvaardige omroep te maken. We mogen nu niet beweren dat het management al die jaren onbekwaam was. Voor mij waren het één

voor één bekwame mensen. Zij hebben het bedrijf gevormd zoals het er nu staat.

We kunnen er echter niet naast kijken dat sommige mensen toch problemen hadden met de normen. Er was een gebrek aan normbesef. We kunnen dat niet zomaar blauwblauw laten, maar we moeten onze conclusies trekken. We zullen jammer genoeg regels moeten opleggen aan de omroep. Ik ben de laatste om elke euro om te draaien of naar verantwoording te vragen, maar dit is er duidelijk over geweest.

Voor wie kritiek heeft op het eigen huis: wij doen regelmatig aan bijsturing en/of besparing. Het Uitgebreid Bureau beslist over uitgaven voor buitenlandse reizen, dagvergoedingen en dergelijke. We leggen onszelf als politici ook regels op. Als we hier binnenstappen, moeten we een vermogensaangifte doen; als we buitenstappen, kan die worden gecontroleerd. Dat is een reglement om verdachtmaking van geldgewin uit te sluiten. In een perfecte wereld zou iedereen vertrouwen krijgen en hebben, blijkbaar is dat niet mogelijk. Ik hoop dat hier lessen uit getrokken worden, niet om iemand aan de muur te nagelen, maar om dit in de toekomst te vermijden.

De heer Dany Vandenbossche: Ik heb een opmerking bij de discussie over de inzage in de documenten van het Rekenhof. De beslissing daarover dateert van 2001. “Gelet op het feit dat de Vlaamse Regering niet bevoegd is om zich te mengen in het dagelijks bestuur, noch in het aankoopbeleid van de VRT, kan het parlement hierop geen controle uitoefenen. Onze juridische dienst is van mening dat een individueel volksvertegenwoordiger zich bijgevolg niet kan beroepen op zijn parlementair controlerecht om inzage te krijgen in de contracten die de VRT sluit.”

Dat ging dan over organisatoren van sportevenementen. Daarop was die beslissing van het Bureau gebaseerd.

Mijn bezorgdheid daarover was en is nog altijd dat we nog geen vorderingen hebben gehad ten aanzien van de VRT naar aanleiding van het schenden van de geheimhoudingsplicht, maar misschien kan dat er wel eens van komen. Het gaat dan niet over de rekeningen en bonnetjes van het restaurant, maar over ontslagvergoedingen. Daarover is een soort geheimhoudingsakkoord afgesloten tussen de werkgever en de werknemer. Als dat wordt doorbroken, is dat een totaal andere discussie, want dan heeft degene waarmee het akkoord werd afgesloten, een vordering ten aanzien van de VRT.

Wat er over deze zaak, de bonnetjes en restaurantrekeningen, te zeggen valt, interesseert me eigenlijk niet, collega's. Waar ze hebben gezeten, in welk hotel ze hebben gezeten, waar ze hebben gegeten, hoeveel het gekost heeft: het gaat erover dat er een reglement moet zijn dat dat sluitend kan regelen. Dat bleek er niet te zijn.

In het rapport van het Rekenhof, dat maar een zestal bladzijden telt, wordt eigenlijk gezegd dat er geen reglement is of een reglement dat niet aangepast is aan wat dagelijks kan gebeuren in een bestuur of een management van een organisatie. Het Rekenhof heeft aanbevelingen gedaan aan de VRT. Ik heb begrepen, en ik denk dat het ook zo is, dat het huidige management die aanbevelingen onmiddellijk heeft omgezet in een soort reglement.

Als het bedrag van 3,5 miljoen euro wordt genoemd, is dat een onwaarschijnlijk cijfer. Mijnheer Decaluwe, dan gaat het over de restaurant-, representatie- en hotelkosten bij de VRT voor alle personeel van het hele huis. Dat moet er wel bij worden gezegd.

Bovendien stel ik opnieuw vast – dat was ook zo bij de discussie over de productiehuisen – dat het Rekenhof eerst rekeningen heeft goedgekeurd en dan een audit uitvoert op rekeningen die al via het Rekenhof zijn gepasseerd. Ik heb het dan over 2004, 2005 en 2006.

Het Rekenhof heeft terecht een rapport gemaakt, maar eigenlijk besteden wij ontzettend veel aandacht aan een probleem dat eigenlijk zeer simpel is: het is ongehoord en men is onbehoorlijk omgesprongen met bepaalde uitgaven. Daar ben ik het volkomen mee eens, maar de pikante details interesseren mij eigenlijk helemaal niet.

Men heeft geen been om op te staan, denk ik, om tegen eender wie die bij dit soort uitgaven was betrokken, op een of andere wijze een vordering of wat dan ook in te stellen. Het Rekenhof zegt het zelf: het reglement liet eigenlijk toe zoals het is gelopen. Eigenlijk kan het probleem alleen maar in de toekomst worden opgelost en kunnen we niet meer terugkeren naar het verleden.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb zeer aandachtig geluisterd naar alle interventies en vragen. Ik zal mijn antwoord heel duidelijk, maar desalniettemin kort proberen te houden.

Het opmaken van richtlijnen en reglementen inzake onkostennota's, representatie- en hotelkosten behoort natuurlijk tot de operationele taken en dus ook tot het operationeel bestuur van de VRT. Maar, ik wil dat hier in alle duidelijkheid zeggen, het is absoluut noodzakelijk dat er duidelijke regels zijn die vertrekken van het uitgangspunt van een zuinig en doeltreffend beheer van de middelen en waarbij ook ten aanzien van het management een doeltreffende controle wordt gevoerd.

Dat is, denk ik, de zorg die ook hier werd verwoord. Ik zal, als bevoegde minister, alles doen om ervoor te zorgen, zonder mij te mengen in het operationele, dat

er een kader is met duidelijke regels, vertrekkend van het uitgangspunt zuinig en doeltreffend beheer. Het gaat over gelden van de belastingbetaler, dat is hier aan bod gekomen. Ook ten aanzien van het management moeten de nodige controles worden uitgevoerd.

Mijnheer Stassen, u hebt ernaar verwezen, er is een indrukwekkende batterij van instanties die daar eigenlijk toezicht op uitoefent. Er is de gemeenschapsafgevaardigde, de interne audit binnen de VRT, het Rekenhof, het Agentschap Interne Audit van de Vlaamse Administratie en de VRM. Het is een indrukwekkende reeks instanties en raden die toezicht uitoefent op onder meer de VRT.

De vraag was hoe het eigenlijk zit met die restaurant-, representatie- en hotelkosten voor alle VOI's binnen de Vlaamse Gemeenschap. U weet dat er twee belangrijke omzendbrieven zijn. Er is een omzendbrief van 2006 betreffende de deontologische code voor personeelsleden van de Vlaamse administratie. Daarin wordt heel duidelijk gesteld dat personeelsleden van de Vlaamse administratie te allen tijde moeten waken over het goed en dus zuinig beheer van de middelen die de overheid, onder meer via belastinggeld, ter beschikking heeft gesteld voor de uitvoering van haar diensten. Dat geldt voor alle personeelsleden van de Vlaamse administratie.

Een tweede omzendbrief gaat over de reis- en dagvergoeding voor buitenlandse reizen en geldt voor alle personeelsleden van de Vlaamse administratie. Die werd nog gewijzigd op 14 mei 2008. In deze omzendbrief zijn heel duidelijke bepalingen opgenomen omtrent de procedure voor aanvraag en terugbetaling van vervoerskosten en de verantwoordelijkheden in dit verband.

Daarnaast, in diezelfde omzendbrief, die zeer ondubbelzinnig is, worden inzake logies en dagvergunningen voor buitenlandse reizen niet-geïndexeerde maxima opgelegd voor kosten van logies en voor dagvergoedingen die de kosten van maaltijden en andere kleine uitgaven moeten dekken. Om een voorbeeld te geven: voor Frankrijk bedraagt het maximumbedrag voor logies 156 euro per nacht en voor de dagvergoeding 113 euro per dag.

Er is ook een strikte procedure opgelegd voor de aanvraag en terugbetaling van de desbetreffende reiskosten, logies en dagvergoedingen. Deze procedure omvat onder meer ook een verslaggevingsplicht waar streng op wordt toegezien. Deze omzendbrieven, geachte leden, zijn van toepassing op het personeel van de diensten van de Vlaamse overheid, die vallen onder het Vlaams personeelsstatuut, alsook op het personeel van de kabinetten en zelfs op derden waar dit uitdrukkelijk wordt vermeld.

De VRT heeft een sui-generissituatie. Dat wil zeggen dat, als ik alles op een rijtje zet, de VRT zich maximaal op deze omzendbrieven richt met de betrokken tarieven,

en dit sinds het bestaan van de tabellen die eraan gekoppeld zijn, ook de tabellen van de FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel enzovoort. Dat betekent concreet dat de VRT voor de medewerkers het forfaitaire bedrag toekent als buitenlandse vergoeding. Voor het management en de directie geldt bovendien dat enkel tot terugbetaling van bewezen kosten wordt overgegaan, en dit ten belope van maximaal het bedrag dat door diezelfde tarieven van Buitenlandse Zaken wordt opgelegd.

De VRT beschikt vandaag dus over een aantal reglementen, zelfs van vrij recente datum. De VRT heeft een reglement kosten eigen aan de werkgever, dat van kracht is sinds 1 juli 2003. Mijnheer Decaluwe, in dat reglement staat in artikel 13: "Kosten tengevolge van het niet-respecteren van het verkeers- en ter plekke geldende parkeerreglement door een fout van het personeelslid of door een gebrek aan voorzorgen, zijn steeds ten laste van het personeelslid. De hiërarchie kan een personeelslid nooit verplichten een verkeersovertreding te begaan." De elementen die u hebt aangehaald, zijn dus in strijd met dat artikel. Dan moeten we dat onderzoeken.

Het reglement geeft niet altijd een concreet antwoord op zeer specifieke situaties. Daarom is er ook voor geopteerd een aparte toelichting te maken bij het reglement kosten eigen aan de werkgever. In deze toelichting worden definities en begrippen geëxpliciteerd en worden bindende interpretaties vastgelegd naar aanleiding van specifieke situaties.

Voor opdrachten in het buitenland bestaat er een specifiek reglement voor directie en management. Het betreft een reglement dat ingang kende op 1 mei 2003. Het werd bijgewerkt op 30 augustus 2007.

Er zijn heel wat elementen. Men is verbeteringen aan het aanbrengen inzake transparantie, toepassing en controle. Dat is meteen een antwoord op een volgende vraag naar transparantie. Er zijn heel wat instanties voor bevoegd. Ik zal er expliciet op toekijken dat ook het management de afspraken naleeft en dat er controle wordt uitgeoefend, ook op het directiecomité en iedereen die verantwoordelijkheid draagt.

Het Rekenhof heeft dus een doorlichting gemaakt. De VRT zegt aan alle aanbevelingen en bevindingen van het Rekenhof te willen tegemoetkomen. Het is heel belangrijk dat we voor de toekomst duidelijkheid en garanties krijgen dat dit sluitend is. Ik ga ervan uit dat de aanbevelingen allemaal in de praktijk worden omgezet. Daarom denk ik dat het nuttig is, mijnheer de voorzitter, om de oefening opnieuw te laten doen nadat de VRT de omzetting van alle aanbevelingen heeft afgerond. Dat kan bijvoorbeeld in 2009, door een onafhankelijke instantie nog eens expliciet te laten

onderzoeken of alles is aangepast en of alle bevindingen zijn meegenomen.

Ik ga ervan uit dat we met een dergelijke extra oefening zullen kunnen vaststellen dat een grondige verbetering en een transparant en doortastend controlemechanisme herbevestigd zullen zijn, zodat toestanden die daarstraks zijn aangehaald, absoluut tot het verleden zullen behoren. De VRT is hierin volledig mee en heeft me laten weten dat ze daar zo snel mogelijk alles aan zal doen en de oefening zal afronden.

Het is wenselijk en noodzakelijk dat er maximumbedragen voor hotelkosten worden vastgelegd, waarbij de kosten die binnen de Vlaamse en de federale overheid gelden, als basis worden genomen. Uitzonderingen daarop zouden niet mogen worden toegelaten. Ik denk dat die niet echt hoeven.

Ik wil duidelijk zijn ter zake: ik ga ervan uit dat het VRT-management dat alles op een zeer duidelijke en transparante wijze aan het organiseren is en dat zo snel mogelijk wil afronden. Ik zal een extra oefening doen om dat alles te dubbelchecken. Dat kan ook in deze commissie worden besproken, zodat we voor de toekomst zeker weten dat dit alles sluitend is.

Een laatste element was de verantwoordelijkheden en de misbruiken uit het verleden. Een aantal parlementsleden gaan ervan uit dat er voor privédoeleinden kosten zijn ingediend, die dus niet te rechtvaardigen zijn. Mochten die bewijsstukken er zijn, waar die leden van uitgaan, dan zal dat extra moeten worden bekeken. De situatie is zo dat wordt gezegd dat alles binnen het reglement is gecontroleerd en geverifieerd. Mocht echter blijken dat voor privédoeleinden kosten zijn ingediend en dat die op de ene of andere wijze door de mazen van het net zijn geglipt, dan hebben we natuurlijk een andere situatie. Als die bewijsstukken me worden overgemaakt, zal ik dat extra laten onderzoeken en bekijken in welke mate we ter zake actie kunnen nemen. Daarnet zijn er een aantal voorbeelden gegeven waarover ik niet beschik.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben er tevreden mee. Ik ben ook tevreden met uw slotopmerking: dat moet inderdaad eens worden bekeken. Dat is natuurlijk onze taak ook niet meer.

Ik wil toch nog een aantal dingen vermelden. Ik ben verbijsterd over wat ik heb gehoord van een aantal leden. Hoe kan iemand daar trots op zijn, als mensen worden beticht, als er sprake is van vermoedens en geruchten, in welke richting dan ook? Dat is immers een boemerang. Stel nu dat we niets hadden gevonden: dan hadden we moeten toegeven dat er geen bewijsstukken

waren, dat er niets was. Als iemand dan niet van de mogelijkheid gebruik maakt die hij als volksvertegenwoordiger heeft om de stukken te gaan inzien, dan plaatst hij zichzelf net op het niveau van de roddeljournalistiek, die zonder bronnen en documenten berichten de wereld instuurt. Het Rekenhof ligt op wandelafstand. Die mensen van het Rekenhof waren zeer tevreden dat we daar de stukken zijn komen inzien. De medewerking was perfect. Dat wil ik hier ook even duidelijk stellen.

Ik ben verbijsterd over wat ik heb gehoord. Ik vind het trouwens een schande, maar goed, ik zal dat dan maar onderbrengen in de categorie 'freedom of speech', zodat ik er dan ook mijn ongenoegen over kan uiten. Ik vind dat niet kunnen. Het is trouwens een schande dat het verwijt van misbruik van belastinggeld wordt omgekeerd, en dan nog in de richting van politici die hun werk doen. Wie heeft nota bene de VRT beschadigd? Ik voel me daar niet verantwoordelijk voor. Dan moet er worden gekeken in de richting van de drie luxeroofridders die hier jarenlang zijn verdedigd. Zij hebben de VRT beschadigd door hun gedrag. De kijker vraagt zich af wat dat daar allemaal is, met die luxetent. Dat is ook een vorm van minachting ten opzichte van het VRT-personeel. Ik ben daar heel jong begonnen. Daar werken nog altijd mensen die er jarenlang alles hebben meegemaakt. Ze zijn door het dal gegaan. Ze hebben moeten besparen. Ze hebben alles moeten doen. Ze hebben er jarenlang hun carrière uitgebouwd. Zij werden wél gecontroleerd voor elke euro. Dan wordt doodleuk gezegd dat we ons niet druk moeten maken over het management. Wel, dat stuit me tegen de borst. Het gaat over duizenden mensen die al jarenlang bij de VRT zitten en van die openbare omroep opnieuw hebben gemaakt wat hij was. We zijn niet tegen de openbare omroep.

Niet iedereen moet worden afgedankt. Misschien moeten er wat managers worden afgedankt, die daar het laatst in dienst zijn genomen door die personen die er nu zitten en nog altijd dezelfde cultuur hebben. Niemand kan het ontkennen: wie dat doet in een privébedrijf, wordt op staande voet ontslagen. Die mag zijn spullen inpakken en zijn sleutels en codes afgeven. Hij staat op straat. Hij krijgt een klacht aan zijn broek en mag het gaan uitleggen voor de arbeidsrechtbank. Hij krijgt ook geen werkloosheidsuitkering. Dat gebeurt in de privésector, want dat valt onder de definitie 'gelden onttrekken aan een bedrijf'. In dit geval gaat het over belastinggeld dat wordt onttrokken aan een overheidsinstelling, als u het mij vraagt.

Mijnheer de minister-president, ik reken erop dat u dit zeer nauwgezet opvolgt. Ik ga daar ook van uit, ook voor de toekomst van de VRT. De huidige CEO van de VRT, de heer Wauters, blijft ons vertrouwen genieten. De antwoorden die hij geeft, zijn goed. Ik sta ervan te

kijken dat die omzendbrieven blijkbaar niet op elk niveau zijn toegepast. Ik heb wel nog een bedenking. Die omzendbrieven en bepalingen die er wel waren en wel hadden kunnen worden toegepast, gelden die alleen voor mensen die in dienst zijn? Volgens mijn informatie waren Van Hecke en Mary niet in dienst, maar werkten ze vanuit hun managementvennootschap. Dat is een andere rechtspersoon. Gelden die regels ook voor hen? Is ook dat niet iets dat misschien moet worden bekeken? Ik vraag van u niet meteen een antwoord daarop, maar dat kan ook een rol spelen. Hoe zit het met die wereld van freelancers, managementvennootschappen en productievennootschappen? Dat moet toch ook eens worden bekeken.

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mijnheer de voorzitter, ik ben ervan overtuigd dat het een goede zaak is dat we deze misbruiken hier hebben uitgespit en aangeklaagd. In dat kader vinden we het antwoord van de minister-president dan ook zeer correct, en ook hoopgevend voor de toekomst van de VRT.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de voorzitter, ik wil de minister-president van harte bedanken voor het klare en duidelijke antwoord. Ik ben er tevreden mee.

Ik wil nog opmerken dat indien we hier de voorbije jaren niet systematisch naar meer transparantie hadden gevraagd, alles in hetzelfde tempo zou zijn blijven doorgaan.

De VRT is een Vlaamse openbare instelling en moet als dusdanig worden gecontroleerd door regeringscommissarissen. Hetzelfde geldt bijvoorbeeld voor De Lijn of voor de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij. Er is geen reden om de VRT als een uitzondering te beschouwen.

Het betoog van de heer Vermeulen onthutste me. Volgens hem zouden we dus beschaamd moeten zijn als parlementsleden omdat we naar het Rekenhof durven stappen, omdat we ons controlerecht gebruiken. Ik vind het schandalig dat zo iets hier wordt beweerd. Wat zou er gebeurd zijn indien we niet naar het Rekenhof zouden zijn gestapt? Wat zou er gebeurd zijn indien de vele geruchten niet gecheckt zouden zijn? Nu hebben we resultaat. Ik ga ervan uit dat iedereen het antwoord van de minister-president positief vindt. Ons verwijten dat we naar het Rekenhof zijn gegaan, kan niet. Zulke opmerkingen zijn een parlements lid onwaardig. Het is natuurlijk een trucje om even het andere onderwerp uit te proberen, om de parlementsleden onder druk te zetten, maar ik ben ervan overtuigd dat we in deze zaak ons parlementair werk op een correcte manier hebben uitgevoerd.

Mijnheer de voorzitter, ik voel met totaal niet aangesproken door de affaire met Knack. Ik wil ook getuigen

dat collega's van VlaamsProgressieven hebben gezegd dat ze op voorhand de stukken van Bettina Geysen hebben mogen zien om er 'hun gedacht eens over te zeggen'. (*Opmerkingen*)

Ik wil alleen maar zeggen dat er niet alleen de bezoeken aan het Rekenhof zijn geweest. We hebben ook een massa e-mails, onder meer met stukken in, gekregen van de VRT. Dat wil ik toch ook even opmerken. Het ging niet alleen om twee parlementsleden die even naar het Rekenhof zijn geweest.

De heer Dany Vandenbossche: Het is geen nieuws dat er lekken zijn bij de VRT.

De heer Carl Decaluwe: Inderdaad, ik voel me dus helemaal niet aangesproken.

Dan is er nog de verwijzing naar een mogelijk gevecht tussen mediagroepen. Ik vind het echter verbazend dat alle kranten en alle tijdschriften erover hebben geschreven, behalve Humo – een klein detail.

Mijnheer de minister-president, ik zal u nog een aantal zaken overmaken, dan zijn ze uw verantwoordelijkheid, maar voor mij is dit dossier nu afgesloten. U verwees naar eind 2009 en ik kan daarmee akkoord gaan.

Ik wil nog opmerken dat ik het betoog van de heer Caron groots vond. Ik weet dat het moeilijk moet zijn voor de collega's VlaamsProgressieven, maar dit is een correcte setting. Ik herhaal dat dit dossier voor mij is afgesloten. Ik hoop dat we ons vanaf nu op een positieve manier tot de openbare omroep kunnen richten, op voorwaarde dat men daar de les heeft geleerd inzake de transparantie.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer Decaluwe, u hoeft zich niet aangesproken te voelen door wat ik heb gezegd. We hebben het er in de wandelgangen over gehad en ik geloof u op uw woord wanneer u zegt dat de informatie niet van u komt.

Ik heb de documenten van 2004 en 2005, die Bettina Geysen als kopie heeft gekregen van de VRT, inderdaad ingekeken. We moeten op een eerlijke manier aan politiek doen en dus wil ik niet rond de pot draaien. Ze heeft ze me overhandigd, maar ik heb geen grondige studie gemaakt om te zien hoe erg de feiten waren. Het ging alleen over 2004 en 2005.

De heer Dany Vandenbossche: Het rapport van het Rekenhof gaat over 2006.

De heer Bart Caron: Het laatste deel, dat van 2006, was toen nog niet beschikbaar of het was nog niet af.

Ik meen dat de meeste zaken die aan het licht zijn gekomen, van 2006 dateren, maar ik wil u wel eerlijk bekennen dat ik in de korte tijd die ik had om de documenten door te nemen, de zwaarwichtigheid van de feiten verkeerd heb ingeschat. Nu een en ander aan het licht is gekomen – en wellicht is daar nog een deel perceptie bij – zijn de feiten meer dan ernstig genoeg om te doen wat er nu wordt gedaan.

Over de mediagroepen wil ik nog zeggen dat ik niet wil personaliseren, dat is niet mijn bedoeling. Ik ben alleen bang dat alles ontaardt in een strijd waarbij de commerciële belangen van mediagroepen het recht op informatie, de toegang tot informatie en de journalistieke opdrachten doorkruisen.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik apprecieer de houding van collega Caron ten eerste. Het kan voor hem niet makkelijk zijn.

De voorzitter: De heer Vermeulen heeft het woord.

De heer Jo Vermeulen: Over een aantal fundamentele zaken, zoals de rol van de VRT, de rol van het Rekenhof, de reglementering ter zake en wat er gebeurd is, zijn

we het absoluut eens, maar we verschillen inderdaad van mening over de rol die volksvertegenwoordigers in deze moeten spelen. Dat is niet nieuw en was ook nu weer het geval. Ik veroordeel echter niet de wijze waarop ieder van ons denkt zijn rol te moeten invullen.

De voorzitter: Mevrouw Hermans heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans: Ik wil de minister-president bedanken voor zijn antwoord. Na alles wat hier is gebeurd, hebben we toch een positief antwoord gekregen. Het betreft een les, we hebben eruit geleerd, want het gaat altijd weer over hetzelfde.

Het gaat over transparantie en over het gebruik van overheidsmiddelen, want het moet duidelijk zijn waar ze voor worden aangewend en in welke mate alles verantwoord is. De discussie mag ook voor mij hier eindigen.

De heer Dany Vandenbossche: Ik kan me volledig vinden in het antwoord van de minister-president. Maar er is weinig te beginnen tegen onkostennota's waarbij er geen feiten waren die tegen de basisreglementen zijn ingegaan. Dat is de enige juiste stelling.

De voorzitter: Het incident is gesloten.